

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 lutego 1970 r.

Nr 6

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

54 — Ministra Finansów z dnia 17 lutego 1970 r. w sprawie przenoszenia kredytów budżetowych między niektórymi działami, rozdziałami i tytułami budżetu centralnego w 1970 r.	105
55 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 16 lutego 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa piekarskiego	105
56 — Ministra Rolnictwa z dnia 10 lutego 1970 r. w sprawie urzędowej kontroli jakości materiału siewnego	106
57 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lutego 1970 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Bojowników o Wolność i Demokrację”	110
58 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytórczości z dnia 14 lutego 1970 r. w sprawie organizacji skupu i odprzedaży używanego ogumienia trakcyjnego	115
59 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 20 lutego 1970 r. w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenie społeczne osób wykonujących rybołówstwo morskie na własny rachunek oraz uprawiających flisactwo turystyczne na rzece Dunajcu	116

OBWIESZCZENIA:

60 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 9 lutego 1970 r. o wprowadzeniu zmian do wykazu leków gotowych, wprowadzanych do obrotu w aptekach wyznaczonych do prowadzenia leków gotowych zagranicznych i niektórych leków krajowych oraz skupu leków zagranicznych	116
61 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 9 lutego 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm	119
62 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 lutego 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych (BN)	129
63 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 28 lutego 1970 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych	135

54

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 lutego 1970 r.

w sprawie przenoszenia kredytów budżetowych między niektórymi działami, rozdziałami i tytułami budżetu centralnego w 1970 r.

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1970 z dnia 22 grudnia 1969 r. (Dz. U. Nr 36, poz. 310) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą przenosić, w ramach właściwych części budżetu centralnego, kredyty budżetowe:

- 1) między działami 10—17 oraz między działami 21—27,
- 2) z działów obejmujących środki rezerwowe na właściwe działy,
- 3) między rozdziałami w ramach działu,
- 4) między tytułami w ramach działu i rozdziału.

2. Upoważnienie określone w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy kredytów budżetowych objętych rozdziałami „Różna działalność”, „Roboty geologiczne” i „Prace projektowe”.

§ 2. Przeniesienia, o których mowa w § 1, mogą być dokonywane z zachowaniem przepisów art. 28 i art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) oraz przepisów wydanych na ich podstawie, a w szczególności przepisów uchwały nr 218 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1969 r. w sprawie projektu budżetu Państwa i zadań finansowych przedsiębiorstw na rok 1970 oraz zarządzenia nr 50 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1966 r. w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego (Monitor Polski z 1966 r. Nr 40, poz. 205 i z 1968 r. Nr 6, poz. 35) i innych przepisów nie zezwalających na wprowadzanie zmian w toku wykonywania budżetu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

55

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 16 lutego 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa piekarskiego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), § 1 zarządzenia nr 251 Prezesa Rady Mi-

nistrów z dnia 16 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 98, poz. 570) oraz § 1 zarządzenia nr 249 Prezesa Rady Ministrów z dnia

17 grudnia 1960 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów dotyczących produkcji pieczywa (Monitor Polski Nr 94, poz. 419) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 1 zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 22 marca 1969 r. w sprawie wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa piekarskiego (Monitor Polski Nr 15, poz. 115) dodaje się nowe zdanie w brzmieniu:

„Zmiany w recepturach lub średnich krajowych wydajnościach wypieku podanych w załączniku do niniejszego zarządzenia wprowadza Minister Handlu Wewnętrznego, z tym że zmiany te nie mogą naruszać warunków zdrowotnych środków spożywczych.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: E. Sznajder

56

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 lutego 1970 r.

w sprawie urzędowej kontroli jakości materiału siewnego.

Na podstawie art. 10 ust. 3 i art. 14 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu sprawdzenia, czy jakość materiału siewnego roślin rolniczych, warzywnych, ozdobnych i zielarskich odpowiada obowiązującym normom bądź wymaganiom, poddaje się go urzędowej kontroli dokonywanej przez właściwe organy na zasadach ustalonych w zarządzeniu.

§ 2. Urzędowa kontrola jakości materiału siewnego obejmuje:

- 1) kontrolę polową plantacji nasiennych;
- 2) kontrolę laboratoryjną nasion;
- 3) kontrolę dosortowania sadzoniaków ziemniaka — przed wprowadzeniem ich do obrotu;
- 4) kontrolę dosortowania sadzonek (cebulek, bulw, korzeni, części lub całych roślin) — przed ich zakopcowaniem lub wysadzeniem;
- 5) kontrolę stanu zdrowia sadzoniaków, zwaną kontrolą weryfikacyjną;
- 6) kontrolę porównawczą tożsamości oraz czystości gatunkowej i odmianowej.

§ 3. 1. Urzędową kontrolę jakości materiału siewnego wykonują odpowiednie komórki organizacyjne wojewódzkich inspektoratów kontroli materiału siewnego, zwanych dalej „WIKMS”, a mianowicie:

- 1) w zakresie określonym w § 2 pkt 1 i 4 — działy kwalifikacji polowej za pośrednictwem kwalifikatorów;
- 2) w zakresie określonym w § 2 pkt 2 — stacje oceny nasion, zwane dalej „SON”;
- 3) w zakresie określonym w § 2 pkt 3 i 5 — stacje oceny sadzoniaków ziemniaka, zwane dalej „SOSZ”, przy czym kontrolę dosortowania sadzoniaków wykonują za pośrednictwem kwalifikatorów;
- 4) w zakresie określonym w § 2 pkt 6 — SON i SOSZ.

2. Do wykonywania kontroli, o której mowa w § 2 pkt 6, uprawniony jest ponadto Centralny Ośrodek Badań Odmian Roślin Uprawnych.

3. Na wniosek WIKMS niektóre czynności związane z urzędową kontrolą jakości materiału siewnego właściwe do spraw rolnych organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych mogą zlecić do wykonywania powiatowym inspektorom kontroli nasiennej we właściwych do spraw rolnych organach prezydiów powiatowych rad narodowych.

4. Instytucje prowadzące kontraktację i obrót materiałem siewnym mogą być upoważnione do kontroli jakości tego materiału w zakresie:

- 1) oceny jakości zakupionego materiału siewnego pochodzącego z plantacji zakwalifikowanych polowo, jak i nie kwalifikowanych, przy czym wyniki tej oceny są mia-

rodajne jedynie dla rozliczenia z dostawcą oraz dla wewnętrznych potrzeb instytucji;

- 2) oceny jakości materiału siewnego nie kwalifikowanego przeznaczonego na sprzedaż — w celu stwierdzenia, czy materiał ten odpowiada obowiązującym normom bądź wymaganiom, i wystawiania świadectw wartości siewnej, na podstawie których może on być wprowadzony do obrotu jako materiał handlowy;
- 3) kontroli dosortowania sadzoniaków ziemniaka zakwalifikowanych polowo w stopniu oryginału oraz klasy A i B według nomenklatury Polskich Norm — w celu stwierdzenia, czy sadzoniaki te odpowiadają obowiązującym normom bądź wymaganiom, oraz wystawiania świadectw, na podstawie których mogą być wprowadzone do obrotu jako kwalifikowane.

5. Placówkom instytucji prowadzących kontraktację i obrót materiałem siewnym nadają uprawnienia określone w ust. 4 właściwe terytorialnie WIKMS.

§ 4. 1. Materiał siewny, który ma być uznany za kwalifikowany, podlega:

- 1) kontroli polowej, którą objęte są plantacje:
 - a) obsiane lub obsadzone materiałem matecznym, udokumentowanym zaświadczeniem hodowcy danej odmiany, stwierdzającym tożsamość tego materiału,
 - b) obsiane lub obsadzone materiałem siewnym kwalifikowanym;
- 2) kontroli laboratoryjnej, którą objęte są nasiona pochodzące z plantacji zakwalifikowanych polowo;
- 3) kontroli dosortowania, którą objęte są sadzoniaki ziemniaka oraz sadzonki innych roślin (cebulki, korzenie, bulwy, części lub całe rośliny) pochodzące z plantacji zakwalifikowanych polowo;
- 4) kontroli weryfikacyjnej, którą objęte są sadzoniaki ziemniaka pochodzące z plantacji zakwalifikowanych polowo;
- 5) kontroli porównawczej czystości oraz tożsamości gatunkowej i odmianowej.

2. Materiał siewny, który ma być uznany za handlowy, podlega jedynie kontroli laboratoryjnej bądź kontroli dosortowania.

3. Gatunki, odmiany i stopnie kwalifikacji materiału siewnego podlegające poszczególnym rodzajom urzędowej kontroli jakości oraz metody tej kontroli ustala Minister Rolnictwa.

§ 5. 1. Na podstawie wyników poszczególnych rodzajów kontroli wymienionych w § 2 plantacje nasienne oraz materiał siewny mogą być zaliczone do odpowiedniego stopnia kwalifikacji lub zdyskwalifikowane, jako nie nadające się do celów nasiennych.